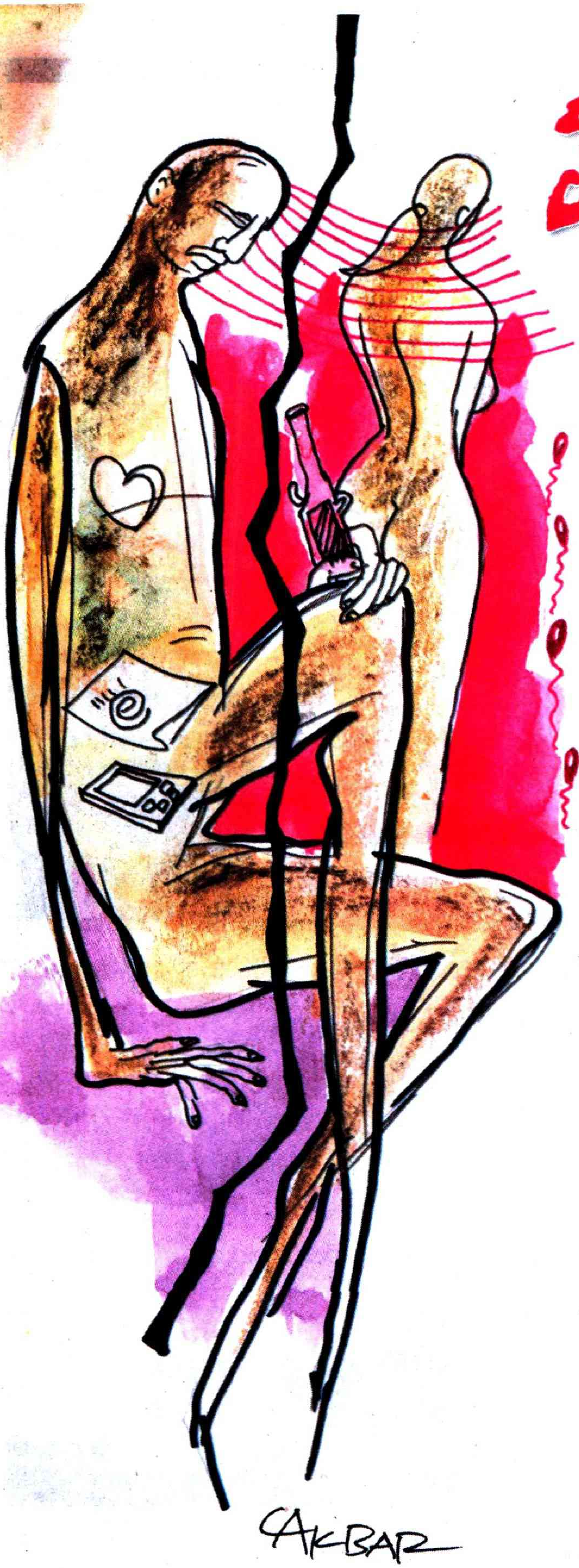

హింసవచన

డా. వి. చంద్రశేఖరరావు

గదిలో అతనొక్కడే. ఖాళీ చూపులతో. అతని చేతుల్లో ఒక మారణాయుధం. (పాతకాలపు రైఫిల్, ఒక్కొక్క తూటానే లోడ్ చేసుకునే టైపు). అతను అన్ని వైపులకు పరిశీలనగా చూస్తున్నాడు. అతని ఖాళీ చూపుల, కళ్ళ చాటున ఒక నిర్లిప్తం, నిరసన, దుఃఖం లాంటి భావనలు.
తెల్లని గోడల గది. మిలమిలలాడుతూ, అతని చుట్టూ వెలుగులాగా కమ్ము కుంది. ఫ్లోరోసెంటు దీపాలు, అతనిపై పడి అతనో పౌరాణిక మూర్తిలా కనిపిస్తున్నాడు. గదిలో గోడలు, ఫర్నిచర్ తప్ప, ఏ చిన్న పరికరమూ లేదు. కనీసం కుర్చీ కూడా. నిన్న సాయంత్రం ఆ సంఘటన తరువాత, గదిలోని పుస్తకాలన్నీ తన జూనియర్‌కి ఇచ్చాడు. లాప్‌టాప్, స్టీరియో సిస్టంని కోఠీ ఎలక్ట్రానిక్స్ బజార్లో అమ్మివేశాడు. మంచం, బెడ్ అపార్ట్‌మెంట్ వాచ్ మన్‌కు ఫ్రీగా ఇచ్చేశాడు.

గదిలో అతనట్లాగే చాలా యేళ్ళుగా, నిలబడ్డ వాడిలా కాళ్ళు బరువెక్కి, ఒక స్థూపంలా ఉన్నాడు. ఎంతసేపు అలా నిలబడ్డాడో కూడా అతనికి తెలియదు. నిస్పృహ, అశాంతికి లోనయ్యే కాలం. ప్రతి చిన్న ఉద్వేగమూ, శిఖర స్థాయికి చేరే సమయాలు ఇవి. అతనిలో ఏదో రసాయనిక ప్రక్రియ జరుగుతోంది. అదేమిటో అతనికి స్పష్టంగా తెలియదు. అతని కళ్ళ నిండా ఆందోళన, కాళ్ళలో వణుకు.

ఇది సాఫ్ట్‌వేర్ కాలము. అతనో ఇంజనీరింగ్ విద్యార్థి. క్లాస్‌లో అతను టాపర్. 'ఓ' గ్రేడ్. ఇన్ఫోసిస్‌లో ప్లేస్‌మెంట్ వచ్చింది. ఆరు నెలల క్రితం వరకూ అతని జీవితం, ప్రతి నిముషమూ ఉల్లాస గీతంలా ఉండేది. నాలుగు గంటలకే క్యాంపస్ నుంచి బయట పడతాడు. చెవుల్లో ఎంపీ-3 సంగీతం అతన్ని చుట్టుముట్టేది, ఎప్పుడూ ఏదో పాట హమ్ చేస్తూ, పాటలు, పుస్తకాలు, (క్రైమ్ నవలలు), ఫ్రెండ్స్‌తో కబుర్లు, చాటింగ్, ఎస్ఎంఎస్‌లు, అతని ప్రపంచం. ఇప్పుడవన్నీ అదృశ్యమైపోయాయి. ఆరు నెలల క్రితం అతను ప్రేమలో పడ్డాడు. అంతా అద్భుతంలా, హఠాత్తుగా జరిగింది. కట్ అండ్ పేస్ట్‌లా క్షణాల్లో జరిగిందా సంఘటన. అయితే ఆ ప్రేమ కథ కూడా ముగింపు దశకు చేరుకుంది.

కొద్దిగా అటూ ఇటూ కదిలాడు అతను. ముసురుతున్న ఆలోచనలు. బొంబాయిలో ఉద్యోగం చేస్తున్న అమ్మా నాన్న గుర్తుకొచ్చారు. అతని ముఖంలో విరక్తి లాంటి భావం. అరవై, డెబ్బయిల ఆదర్శాల కాలం నాటి మనుషులు వాళ్ళు. వాళ్ళ నాన్న ఎస్ఎఫ్ఐలో పని చేశాడు. వాళ్ళమ్మ కవిత్వం రాసేది. కుటుంబరావు, రంగనాయకమ్మ. ప్రేమించకుండా పెళ్ళి ఎట్లా చేసుకుంటాము అనేది. అట్లాంటి వారసత్వం ఉన్నందుకు అతను చాలా విసుక్కున్నాడు. కొత్త ఎకా

నమీ రోజుల్లో సృష్టించబడినందుకు, అతనికి కాస్త తృప్తిగా ఉంది. ఉద్వేగాలన్నీ ఎలక్ట్రానిక్ స్పందనలపై నడిచేకాలంలో ఉన్నందుకు కూడా అతనికి తృప్తిగా ఉంది.

గదంతా అసహనంగా తిరుగుతున్నాడు. జరిగిన విధ్వంసం తాలూకు ఆధారాల కోసం. (ఆ అమ్మాయి పంపిన ఈ-మెయిల్ తాలూకు కాపీలు, పబ్‌లో వాళ్ళిద్దరూ కలిసి డాన్స్ చేస్తున్నప్పటి ఫోటోలు, అన్నీ అతని జేబులో ఉన్నాయి.) అభౌతికమైన దేనికోసమో, అతను వెతుకుతున్నాడు. గోడలకు చెవులు పెట్టి విన్నాడు. ప్రేమ విఫలమైనపుడు, (సరిగ్గా చెప్పాలంటే ప్రియురాలు మోసం చేసినప్పుడు) రకరకాల సినిమాల్లోని, కథానాయకులు ఏం చేస్తారు అని ఆలోచించాడు. కీ బోర్డు శబ్దాలు, మానిటర్‌పై అక్షరాల మిలమిలలు, (వంద పేజీల ఈ మెయిల్స్ ఇచ్చి ఉంటాడు) ""what to do ?'' అంటూ ట్విట్టర్‌లో మెసేజ్ పోస్ట్ చేశాడు.

సాయంకాలం చివరి కిరణం, అతని కళ్ళలో పడింది. మహావేగంతో ప్రవహించే నది. వెలుగులా అతని ముఖంపై ప్రసరించింది. జేగురురంగు వెలుగు. కొద్ది సేపటిలోనే ఆ వెలుగు చీకటి బొట్టులా మారిపోయింది. అతని కళ్ళముందు, ఆ అమ్మాయి రూపం ప్రత్యక్షమైంది. ఆమెతో గడిపిన సమయాల్లోంచి, మిగిలిపోయిన కొద్ది క్షణాలు, ఒక ఛాయలా. ఆ ఛాయను ముట్టుకున్నాడు. మృదువుగా, ఆడిగా ఉందా స్పర్శ. ఆ రూపం చుట్టూ అలుముకున్న పరిమళమేదో ఆస్వాదించాడు. మెల్లగా గదిలో అతనికి చిరపరిచయమైన వాసనలు, ప్రదేశాలు (వాళ్ళిద్దరూ కలిసి తిరిగినవి). కోపం లాంటిదేదో భావన. పళ్ళు కొరికాడు. ''బిచ్, బ్లడీ బిచ్'' అంటూ పెద్దగా తిట్టాడు. శరీరంలో జ్వర

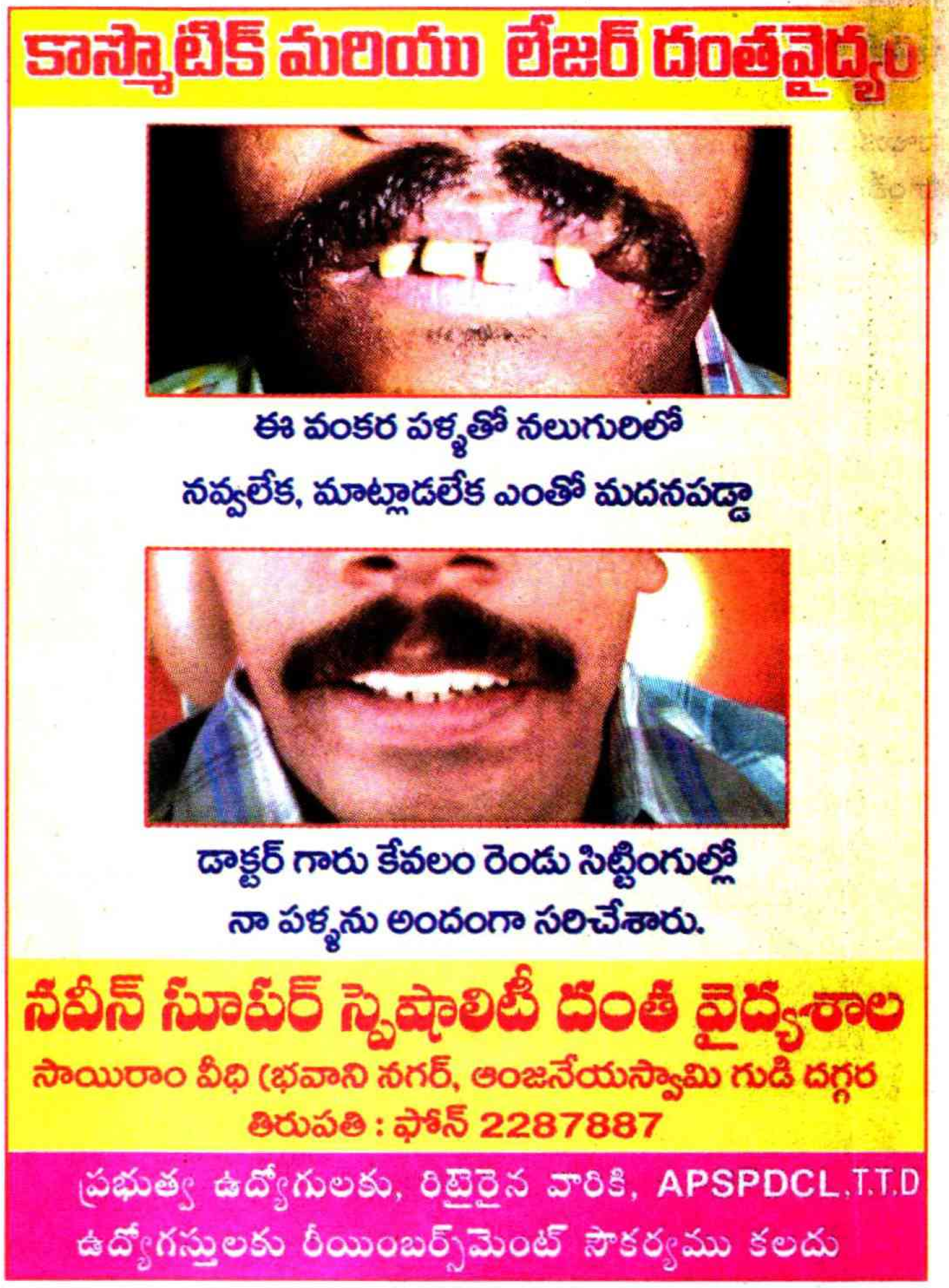

తీవ్రత. ఉద్వేగాలు అతని అదుపును దాటాయి.

చిల్డ్ బీరు, తాగితే బాగుండు అని, అతని నాలుక కోరుకుంది. ఎఫ్. టి.వి ఛానల్ లోంచి ప్రవహించే నిండైన, బిగువైన స్తనాలు గదినిండా, ఏ ఆచ్ఛాదనా లేకుండా, మొలుచుకు రావటం, అతను గమనించాడు. కాంక్షతో అతని శరీరం బిగుసుకు పోయింది. (ఈ గదిలోనే, వాళ్ళిద్దరూ గడిపిన, తొలి లైంగిక అనుభవం గుర్తుకొచ్చింది) తీవ్రమైన లైంగిక వాంఛగా అతను మారిపోవటం అతనికి అర్థమవుతోంది. గది, ఒక స్త్రీ నగ్న శరీరం కావటం అతనికి తెలుస్తోంది. హఠాత్తే, మహా సాగరంలా ఆమె శరీరం ఎగిసి పడుతోంది. గది నిండా అతని 'స్పెరమ్' వాసన. అతని కళ్ళలో వణుకు. ఇంత మహా కామాన్ని ఎట్లా చంపటం. (చంపటం అనే మాట లేదా ఊహ దగ్గర అతను దాదాపు గంట సేపు తచ్చాడి) అతను నిజంగానే ప్రేమించి, నిజంగానే మోహించి, మహా సముద్ర మంతటి మూర్తిని (ఆ అమ్మాయి పేరు కారుణ్య), ఎట్లా చంపటం. ఇంత చిన్న బుల్లెట్, అంత పెద్ద శరీరాన్ని ఛిద్రం చెయ్యగలదా? పోనీ కత్తులతో, ఎన్ని కత్తులు కావాలి? అతని చేతులు వణికాయి.

గదికున్న ఒకే ఒక గాజు కిటికీకి కళ్ళను అతికించి, బయటకు చూశాడు. మనుషులు నడుస్తున్నారు (నడక కాదు పరుగు) కార్లు, ఆటోలు. ఒకటే రొద. పక్క అపార్ట్‌మెంటులోంచి, టీ.వీ వార్తలు పెద్ద పెద్దగా, ఆర్థిక లావాదేవీలు, షేర్లు, కొత్త రాజకీయ పార్టీ, రాష్ట్ర విభజన, ప్రియురాలిపై ఏసిడ్ పోసిన సంఘటనను ఖండిస్తున్న వార్త. సరిగ్గా ఆ వార్త దగ్గర శబ్దాలు ఆగిపోయాయి. పదే పదే రివైండ్ అవుతున్న టేప్‌లా ఆ వార్త గదినిండా, ప్రతిధ్వనిస్తోంది. చిక్కటి ద్రవమేదో అతనిపై చింది పడినట్లుగా. శరీరం బుస బుస మని పొంగి, కమురు వాసన, శరీరంపై నిప్పులు పోసినట్లు, భరింపరాని నొప్పి ఏదో, ఆశ్చర్యంగా, అతనా బాధను ఎంజాయ్ చేస్తున్నాడు. ఆ క్షణంలో హింస అతనికి ఇష్టమైన అనుభూతి అయ్యింది.

***

'ప్లేస్ మెంట్స్' అయిపోయినాక అతను బాగా రిలాక్స్ అయ్యాడు. రాత్రి పది అవుతూనే రెండు మగ్గుల బీరు తాగి నిద్రపోయేవాడు. నిద్ర సముద్రపు అలలా తోసుకువచ్చేది. లోతైన లోయలోకి జారిపోయినట్లు. తలుపు చప్పుడు (ఫ్రెండ్స్), సెల్ ఫోన్ రింగింగ్, (తల్లిదండ్రులు) రోడ్లో వెళ్ళే కార్ల రొద, ఎంటీవీ పాటలు ఏవీ అతని నిద్రలోకి జొరబడేవికావు. అంత నిద్రలోనూ 'ఆమె' పలకరింపు అతనికి తెలుస్తుంది. ఆమె సెల్‌ఫోన్ రింగింగ్ ప్రత్యేకంగా ఉంటుంది. నిద్ర లోకాల్ని దాటుకుని, అతన్ని ముద్దు పెట్టుకుంటుంది. ఉలిక్కిపడి నిద్ర లేస్తాడు అతను.

''నిద్ర పోతున్నావా?'' అంటుంది. ''ఊ'' అంటూ, నిద్రలోంచే జవాబు చెబుతాడు. ఆమె కాసేపే మాట్లాడుతుంది. 'ఏ మాటర్ ఆఫ్ ఫ్యాక్ట్' లాగా ఉంటాయి ఆమె మాటలు. సాయంత్రం కాఫీ డే లో కలుద్దాం లేదా 'లైఫ్ స్టైల్‌కి వెళదాము', లేదా 'లాండ్ మార్క్‌లో పుస్తకం ఒకటి కొనిపెట్టు, ఫ్రెండ్‌కి గిఫ్ట్ ఇవ్వాలి', అట్నుంచి 'చట్నీస్'కి వెళ్ళి డిన్నర్ చేద్దాం' లాంటి మాటలు. మృదువైన ఆమె గొంతు తెరల్ని చీల్చుకుని, అతన్ని తాకుతుంది. ఎక్కడో స్వప్నలోకం లోంచి వస్తున్నట్లుగా ఉంటాయి ఆమె మాటలు. ఒక్కోసారి రాత్రి పన్నెండుకు ఫోన్ చేస్తుంది. ఒకసారి ఆమె ఫోన్ చేసే సమయానికి బయట కుండపోతలా వాన. కారు మబ్బులు అన్ని వైపుల నుంచి చుట్టుముట్టి, అతను నిద్ర పోతూనే ఉన్నాడు. ఉలిక్కిపడి లేచాడు. ''నిద్ర పోతున్నావు కదూ'' అంది ఎపాలజిటిక్‌గా. ''టీ తాగుదాం, బయటకు రా'' అంది బ్రతిమలాడుతున్నట్లుగా. అంత వానలోనూ, లేచి, స్నానం చేసి, డ్రస్ అయ్యి, పల్సర్ స్టార్ట్ చేసి, 'ఇదేమిటి? ఇదేమి ప్రేమ? ఆమెకు పూర్తిగా సరెండర్ అయి, ఆమె పిలుపుకు సమస్తాన్ని వదిలేసి, ఇలా వర్షంలో తడుస్తూ ప్రేమ జబ్బుకు నేను ఎడిక్ట్ అయ్యానా' అని అనుకున్నాడు అతను.

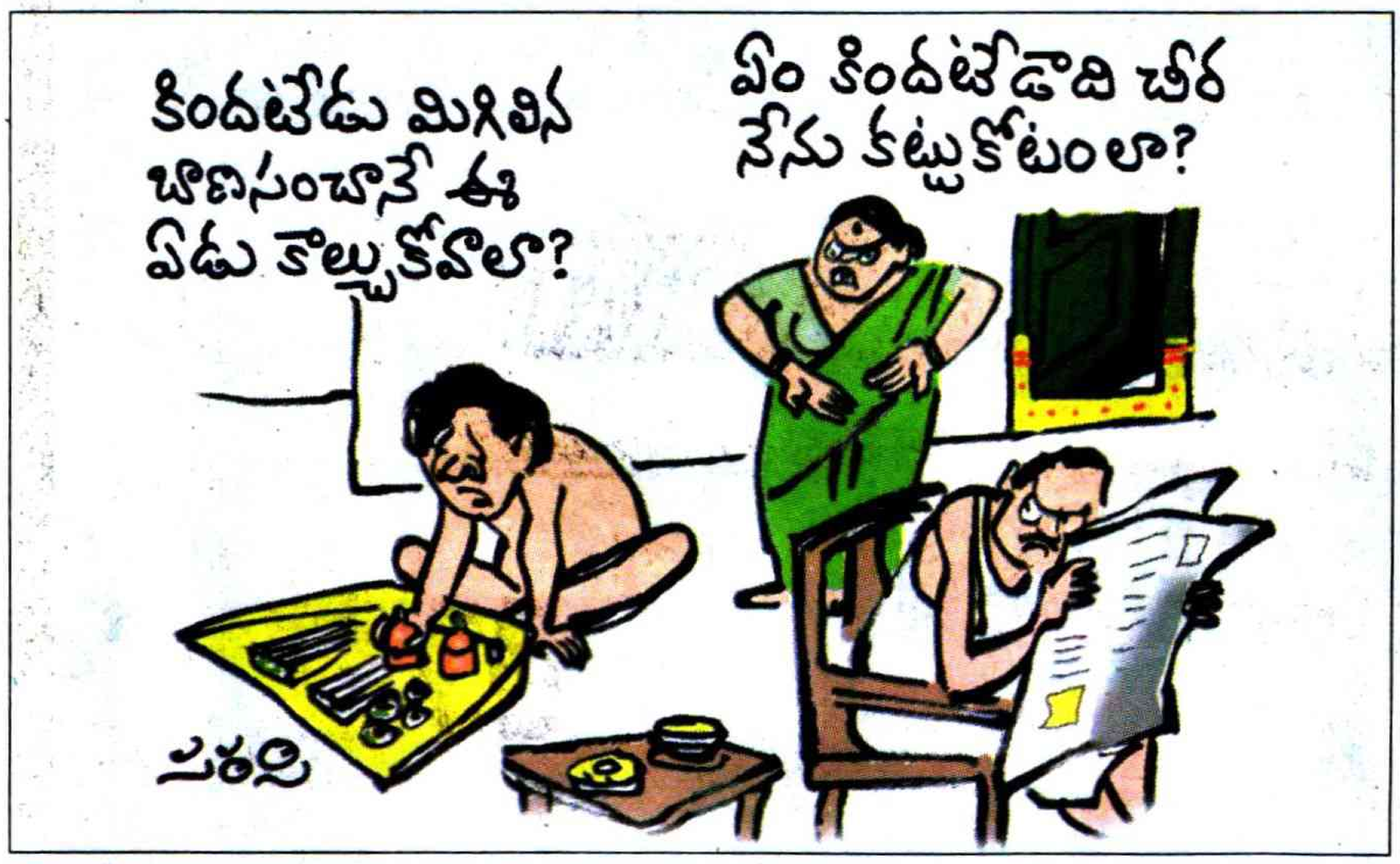

ఆ అమ్మాయి మృదువైన కల లాంటిది. క్లాసులు ఎగ్గొట్టి, క్యాంపస్ ఒక మూలన కూర్చుని అతని కోసం ఎదురు చూసేది. అతను KTP టైపు మంచి స్టూడెంటు. రాత్రంతా మేలుకుని ఉండే వాళ్ళు. ఏవేవో కబుర్లు, సమస్తమూ వాళ్ళదే అయినట్లు. పుస్తకాలు, ఫ్రెండ్స్, సీ.డీలు, రెహమాన్ పాటలు సీక్రెట్ ఎఫైర్స్, అన్నింటిని గురించి మాట్లాడుకునేవాళ్ళు. అప్పుడప్పుడూ రహస్యంగా బీరు తాగేవాళ్ళు. కాలం తెలిసేది కాదు. ఆ అమ్మాయి అద్భుతమైన వ్యక్తి.

తన పెదవులపై ఎప్పుడూ ఒక నవ్వు మిల మిల లాడుతుంది. నవ్వుతున్నప్పుడు ఆమె బుగ్గలు సొట్టలు పడి ఎంతో అందంగా ఉండేది. ఆమె నవ్వుపై అతను చాలా కవితలు (ఇంగ్లీషులో) రాశాడు. అతనికి ఉద్యోగం నిర్ణయం అయినాక, ఇద్దరూ దాదాపు కలిసి ఉంటున్నారు. చాలా రాత్రులు అతని గదిలో గడిపేది. కలలోని మనుషుల్లా, లోపలంతా సంతోష గీతాల్ని నింపుకున్నారు వాళ్ళు.

నెలరోజుల క్రితం, ఆమె అతనికో విషయం చెప్పింది. అతను భయంతో వణికిపోయాడు. ఆమె ముఖంలో ఏ ఉద్వేగమూ లేదు. గతంలో ఆమెకో అబ్బాయితో ఎఫైర్ ఉండేదని చెప్పింది. ''అది బ్రీఫ్ ఎపిసోడ్, ఎ పాసింగ్ క్లౌడ్'' అని కూడా చెప్పింది. ఆ అబ్బాయి (శ్రీను)కి యాక్సిడెంట్ అయి హాస్పిటల్‌లో ఉన్నాడని చెప్పింది. హాస్పిటల్‌కు తీసుకెళ్ళింది. శ్రీను తలనిండా కట్లు కట్టి ఉన్నారు. కోమా లాంటి స్థితి. ఎవరినీ గుర్తు పట్టలేదు. శ్రీను కోసం ఆమె వెక్కి వెక్కి ఏడ్చింది. కాలేజీ మానివేసి, అతనికి సేవలు చేస్తూ, నెలరోజులుగా ఆమె అతనితో మాట్లాడటం లేదు. ''శ్రీను అంటే నాకిప్పటికీ ప్రాణం'' అంది ఒకసారి అతనితో. అతనికంతా గజిబిజిగా ఉంది. గందరగోళంలా ఉంది. సినిమా కథలా ఉంది. నిన్న ఉదయం ఆ అమ్మాయి ఒక ఎస్ఎంఎస్ ఇచ్చింది. ''ఇంక నన్ను మరిచిపో. శ్రీనుకి నా అవసరం ఉంది. అతను దగ్గరగా ఉన్నప్పుడు 'కంఫర్ట్'గా ఉంటుంది నాకు. అతను నా 'సర్వైవల్ నీడ్' అయ్యాడు'' అంటూ. అతను తట్టుకోలేక పొయ్యాడు చాలా సేపు ఏడ్చాడు. దాదాపు ఐదు వందల ఎస్ఎంఎస్‌లు ఇచ్చాడు ఆమెకు. 'నువ్వు లేకపోతే నేను బ్రతకలేనంటూ.' హాస్పిటల్‌కి, ఆమె గదికి పిచ్చివాడిలా తిరిగాడు. ఆమె అతని వైపు చూడడానికి ఇష్టపడలేదు. ఒకరోజు అతనిచ్చిన గిఫ్ట్‌లన్నీ, ఉత్తరాలు ఈ-మెయిల్ కాపీలు, కవర్‌లో పెట్టి అతనికి పంపింది. వారం క్రితం వాళ్ళ ప్రేమ గురించి క్యాంపస్‌లో స్కాండల్స్ మొదలయినాయి. అందరూ అతనివైపు జాలిగా చూస్తున్నారు. రాత్రులు నిశ్శబ్దంగా భయపెడుతున్నాయి అతన్ని. నిన్న ఉదయం శ్రీనుతో తన పెళ్ళి నిర్ణయం అయి

పోయిందని, ఆమె ఎస్ఎంఎస్ ఇచ్చింది.

***

గదిలోంచి బయటకు వచ్చాడు. రోడ్డుపై వందలుగా మనుషులు, తొక్కుకుంటూ, తోసుకుంటూ, ఆ గుంపులో కలసిపోయి, అతని రూపం, ఉనికి అదృశ్యం అవటం, అతనికి బాగుంది. ఆకలేసింది అతనికి. ఇరవైనాలుగు గంటలైంది అతను ఏదైనా తిని. ఇన్ని గంటలుగా ఒంటరిగా గదిలో గడిపాడు. ఈ ఇరవై నాలుగు గంటల్లో, 'ఆమెపై అతని కోపం క్రమంగా పెరుగుతూ వచ్చింది. ద్వేషం, కసి. ఆమె అనే ఊహను తట్టుకోలేక పోతున్నాడు. ఇరవై నాలుగు గంటల తరువాత ఆమెను చంపి వేయాలనే కోరిక అతనిలో మొలకెత్తింది. ఆ ఆలోచన అతనికి బాగుంది. ఓదార్పునిస్తోంది. ఆత్మీయుడైన ఒక మిత్రుడితో మాట్లాడాడు. స్నేహితుడు కూడా 'చంపటం' అనే ఆలోచనను సమర్థించాడు. ఎట్లా చంపాలో కూడా ఆ మిత్రుడే సలహా ఇచ్చాడు. ఒక్కసారి రూమ్‌కు రమ్మని బ్రతిమిలాడు. 'ఫేర్‌వెల్ టాక్'. మరింక నిన్ను విసిగించను అని చెప్పు. అప్పుడే, ఆ టైములో....''

ప్రణాళిక సిద్ధం అయ్యింది. అతని మూడ్, ఒకానొక స్థితి దగ్గర ఆగిపోయింది. ఆ స్థితికి, అటూ, ఇటూ ఉన్నా స్పందనలన్నింటినీ పక్కకు తోసివేశాడు. మృదువైన జాలి, కరుణలాంటి అనుభూతుల్ని నిర్భయంగా మనసు లోతుల్లోకి తొక్కేశాడు. అతనిప్పుడు, ఉన్మాదపు ఎరుపురంగు ఆత్మ+తీవ్రమైన , ఒత్తిడికి లోనైన, విచక్షణ లేని ఒక దేహం. అందమైన, జాలిగొలిపే మాటలతో ఆ అమ్మాయికి ఎస్ఎంఎస్ ఇచ్చాడు.

అతనికి ఆకలి వేసింది. రోడ్డు పైన కనపడే ప్రతి 'జంక్ ఫుడ్' పిజ్జా, కేక్, పేస్ట్రీలను, శరీరంలోకి తోసివేశాడు. ఆకలి, నిద్ర లాంటివి ఆ శరీరానికి అవసరం లేదు. ఆకలీ తినడం, అనే ప్రక్రియ అతనికి 'గ్రాటిఫికేషన్' ఇస్తుంది.

ఈ రాత్రి నాకొక కాళ రాత్రి అనుకున్నాడు. రోడ్డుపై వేగంగా నడవడం మొదలుపెట్టాడు. మరోసారి ఏదైనా తినాలనే కోరిక. ఈ సారి చికెన్ కార్న్ సూప్, చికెన్ ఫ్రైడ్ రైస్ తినాలనిపించింది. కెఎఫ్‌సి వైపు వెళ్ళాడు. చికెన్ లెగ్ పీస్ తింటుండగా, అతనికి కారు ఎక్కాలనే కోరిక కలిగింది. వాళ్ళ నాన్న స్నేహితుడికి ఫోన్ చేశాడు. పది నిముషాల్లో కారు వచ్చింది. హోండా సిటి కారు. ఇప్పుడే కన్న అద్భుత స్వప్నంలా ఉందా కారు. ప్రేమగా దాన్ని నిమిరాడు. 'మెత్తటి ఫోమ్ సీట్లు. ఆడపిల్ల వక్షంలా ఉన్నాయి. కారు లోపల కూర్చున్నాక, కారు లోపలి ఫెర్‌ఫ్యూమ్స్, మత్తుగొలిపాయి. వింత ఉద్వేగం అతన్ని చుట్టిముట్టింది. రోడ్డుపై మనోహరంగా పరిగెడుతోంది కారు. ఈ ప్రయాణం బాగుంది, అని రెండు మూడు సార్లు గొణుక్కున్నాడు. ఎఫ్ఎం రేడియో ఆన్ చేశాడు. అతి జుగుప్సాకరమైన పాట వినిపిస్తోంది. పాట అయిపోయినాక, హస్కీ గొంతులో ఒక అమ్మాయి. షేర్ మార్కెట్ల గురించి చెబుతోంది. స్టాక్ మార్కెట్లు, నిఫ్టీ, బియస్సీ, చెవులకు ఇంపుగా ఉన్నాయి ఆ మాటలు. ఇన్ఫోసిస్ లాభాల గురించి చెప్పింది. వాళ్ళ షేర్ పెరిగిందని చెప్పింది. థ్రిల్ ఫీలయ్యాడు. చైనాలో షేర్ మార్కెట్ గురించి వివరించింది. ''బ్లడీ కమ్యూనిస్ట్స్'' అని ప్రేమగా తిట్టుకున్నాడు. భగవంతుని ఉనికిలాగా, ఈ కమ్యూనిజం ఉనికి కూడా నిజం అనుకున్నాడు. (వాళ్ళ నాన్న ఇప్పటికీ, కమ్యూనిజమే ఈ దేశాన్ని రక్షిస్తుందని నమ్ముతాడు.)

హఠాత్తుగా అతనికి వాళ్ళనాన్న గుర్తుకొచ్చాడు. వాళ్ళమ్మ కూడా. నో, నో ఇదంతా సెంటిమెంటు, నాన్సెన్స్. ట్రాష్. ఇదొక ఇల్యూషన్. ఈ కారు ప్రయాణం, షేర్ల విన్యాసం ఇవి మాత్రమే నిజం, అనుకున్నాడు.

కారు వేగాన్ని పెంచాడు. నూట ఇరవై దాటింది. ప్రపంచం సన్నటి గీతలా కనబడసాగింది. మనుషులందరి మాటలు 'ఫ్రీజ్' అయి, బుజ్‌జ్...' అని మాత్రం వినిపిస్తోంది. ఆ వేగంలో, అతని సమస్త ఆలోచనలు ఆగిపోయాయి. అన్ని అనుభవాలు నమ్మకాలు, కథలు, సంఘటనలు, వేగంగా పరుగెత్తే గాలిని 'ఢీ' కొని, శూన్యంలోకి అదృశ్యం అవుతున్నాయి.

వేగంగా పరిగెడుతున్న కారుకు, షడన్ బ్రేక్ వెయ్యాల్సి వచ్చింది. క్రీచ్ మంటూ శబ్దం. ఎదురుగా రైల్వే గేటు, గేటు మధ్యన పట్టాలపై రోడ్డునంతా ఆక్రమిస్తూ, ఒక ఆడ మనిషి శవం. శవంది మహాకాయం. రోడ్డు రెండు అంచుల్ని తాకేంత ఉంది. చుట్టూ ఈగలు మూగి ఉన్నాయి. పొట్ట పగిలి, లోపలి పేగులు, బయటకు వచ్చి, పట్టాలపై పోగులు పడి ఉన్నాయి. తల చిట్లి ఉంది. నాలుక బయటకు వచ్చి, మహాకాళి నాలుకలా భయపెడుతోంది. కళ్ళు చిట్లిపోయి, ఖాళీ గుంటలు, రెండు ఘోరమైన శాపాల్లా ఉన్నాయి. భయంతో వణికి పోయాడతను. చావు ఇంత భయానకంగా ఉంటుందా? అతని శరీరం చెమట్లతో నిండిపోయింది. వెనక్కు వెళ్దామని చూస్తే రోడ్డంతా వాహనాలే. గేటు చుట్టూ జనం మూగారు.

ఒక చిన్న కుర్ర వాడు, గుంపును చీల్చుకుని, ఆతృతగా, ముఖం ముందుకు పెట్టి శవాన్ని చూడాలని, బాలెన్స్ తప్పి, ముందుకు శవంపై పడబోతే, ఒక ముసలమ్మ, వెనక నుంచి, వాడి చొక్కా పట్టుకుని, లాగి, పడకుండా ఆపింది. మ్యాట్రిక్స్ సినిమాల్లో 'ఒరాకిల్' పాత్రలా ఉందా మనిషి. జుట్టు

కష్ట పరిహారం

నల్లని చీకటిని
నారుపోసే నరకాసురులు
సత్యభామలకు ఎప్పుడూ సవాళ్ళే
కృష్ణుని సాయం లేకపోయినా
కూలబడకుండా విల్లును
ఎక్కుపెట్టే వాళ్ల కావాలిప్పుడు
అసురులు పొంచి వున్న అన్ని రంగాలు
చీకటి చిందులేసే అంతరంగాలు
రణరంగాలు అయితే తప్ప
రాదు ఒక వెలుగు నిండిన ఉదయం

అంతా సజావు అనిపించే తోటలో
అక్కడక్కడా వుంటాయి కలుపు మొక్కలు
సర్వాంగ సుందరంగా
సాక్షాత్కరించే రూపాల వెనుక
నిక్షిప్తమై వుంటాయి
ఆక్షేపణీయ మాలిన్యాలు
కలుపు మొక్కల్ని పీకి పారెయ్యకపోతే
పైరు ప్రాణానికే గండం
కల్మషాలను కడిగి పారెయ్యకపోతే
పరిసరాలకే ప్రమాదం
నడుములు కట్టకపోతే
ఇడుముల వ్యాప్తిని అరికట్టలేము
ఆదమరచి నిద్రిస్తే
ఆపదన్నది పెడచెవిని పెట్టలేము
అందుకే సత్యభామల సంఖ్య పెరగాలి
నరకాసురులకు పరలోక ప్రాప్తి జరగాలి

-ఎలనాగ
సెల్: 98669 45424

అలుకు పిడుచ

పండుగొచ్చిందంటే చాలు
మా నాయినమ్మ అలుకు పిడుచయ్యేది
కుచ్చుల రవికె చేతుల్లా ఒళ్ళు
ఆర్పేసిన వీధిలైట్లలా కళ్ళు
పక్కకి ఒరుగుతున్న పందిరిగుంజల్లా కాళ్ళు
సాయంత్ర మాకసాన ఇంద్ర ధనుస్సాకారంలా నడుం
డెబ్భయ్ అయిదేళ్ళ మా నాయినమ్మ
గడిలాంటి ఇంటికి పెద్దర్వాజు

పండుగకు పర్యాయపదం
పప్పో పరమాన్నమో పొట్టనిండా తిండి
గంపకింద కూర్పాట్లు పడీ పడీ
తెలి రెప్ప తెరుస్తుంటే
కోడిపుంజు తలవిదిల్చి గొంతు సవరించేది
నిశ్శబ్దం రాత్రి ఉండీ ఉండీ
తొలి పొద్దు పొడుస్తుంటే
పల్లె ఒళ్లు జూలు దులిపి జలదరించేది
పండుగ గుర్తొచ్చి పనితన విధిగా
పండు ముసలమ్మ గుండె పరవశంతో నిండేది
మూలకున్న చీపురు కట్టకు సిగమొచ్చి
ఒళ్ళెరుగకుండా ఇల్లంతా ఊగేది

ఎనిమిది మొగురాలున్న చావడినుండి
ఇంటి వెనుకాల తుమ్మ చెట్టు దాకా
తొమ్మిది పది దర్వాజల ఇల్లు
తాత ముత్తాతల కాలం నాటిది
మూడడుగుల మందం గోడలు
మూడు వందల యేండ్లయినా కూలనే కూలవు
దున్నపోతుల్తో తొక్కించిన మట్టి
బంకలా గట్టిగా అతుక్కుపోయేది
గూన మీద గూన పిడకల కుచ్చెలా పేరిస్తే
రాళ్ళవాన పడ్డా నోళ్ళు తెరిచేవి కావు

పండుగొచ్చిందంటే చాలు
ఇంట్లోని గదులన్నీ ముస్తాబై
గోడలన్నీ కనువిందు చేసేవి
దర్వాజలన్నీ తీరొక్క నాట్యం చేస్తే
గొళ్ళాలన్నీ సంకెళ్ళు వీడి తాళాలేసేవి
తోరణాలు తళతళ తారల్లా వెలిగితే
పసుపు కుంకుం బొట్లతో
అమ్మ వారయ్యేది గడప!
అలికిన అరుగుల్తో
ముగ్గేసిన వాకిల్తో
సున్నం జాజు దిద్దగానే
పెళ్ళి పల్లకి అయ్యేది ఇల్లు!!
కష్టం దాచేది లేదు
నడుం వాల్చేదిలేదు
ఎయిల వారంగ లేచింది మొదలు
నడిరాత్రి పడుకునే దాకా
పొక్కిలైన నేలకు
అలుకు పిడుచయ్యేది మా నాయినమ్మ!!

–కందుకూరి శ్రీరాములు
94401 19245

విరబోసుకుని, ముఖంపై మార్మికమైన నవ్వును అతికించుకుని.

ఆక్కడ మాటల చప్పుడు. చుట్టూ మూగిన జనం చనిపోయిన మనిషి గురించి మాట్లాడుకుంటున్నారు. ఒక సామూహిక దుఃఖం, దిగులు, ఆ చనిపోయిన మనిషిపై సానుభూతి. ''ఎవరో ఆ చనిపోయిన మనిషిది, ఆత్మహత్య అన్నాడు. ''ఎంత దుఃఖాన్ని అనుభవించిందో, ఈ ఆడ కూతురు'' ఎవరో జాలి పడ్డారు. హఠాత్తుగా, ఆ ఒరాకిల్ ముసలమ్మ గొంతు,'' ఏదో విషయాన్ని పట్టుకుని, అదే నిజమని నమ్మినంతకాలం, మనం బాధపడుతూనే ఉంటాము'' అంది పల్చటి చిరునవ్వుతో, సత్యాన్ని ప్రకటిస్తున్నదానిలా. జనం ఆమె వైపు వింతగా చూశారు. ''అసలీ చావడా లెందుకు' అన్నాడెవడో, వెనకాల నుంచి, బుద్ధుడు ముఖం పెట్టుకుని. ''ఏదీ శాశ్వతం కాదని తెలియజెయ్యడానికి'' అంది ఓరాకిల్ ముసలమ్మ.

చిన్న కుర్రవాడు, ఆ శవం ముందు కూర్చుని, శవం వైపు ఆసక్తిగా చూస్తున్నాడు. ఆ కుర్రవాడు మినహా, ఎవరూ శవం దగ్గరకు వచ్చే ధైర్యం చెయ్యలేదు.

శవాన్ని చూసినప్పటి భయం, అతన్ని ఇంకా వదలలేదు. మెదడులో భయం తాలూకూ స్పందనలు మొదలయినాయి. మెదడును ఖాళీగా ఉంచడానికి, సమస్తాన్ని తుడిచి వెయ్యడానికి ప్రయత్నించాడు. ఊహు... అతనికి సాధ్యం కాలేదు. క్షణం సేపు, అతనికి తెలియని మరో ప్రపంచం, అతనికి అవగతం కాని మరో సత్యం ఉందేమోనని అనిపించింది.

పైన నల్ల నల్లని ఆకాశం. వేసవి తాలూకు ఉక్కపోత తాలూకు వాన నేదో, వెగటుగా. శవం చుట్టూ మూగిన వాళ్ళలో కొద్ది మంది వెళ్ళిపోయారు. అతను కారు దిగి, కాసేపు అసహనంగా అటూ ఇటూ తిరిగాడు. గేటుకు, ఆ వైపున, ఈ వైపున వందలాది వాహనాలు. అతన్ని కలుసుకోడానికి వస్తానని ఆ అమ్మాయి (కారుణ్య) మెసేజ్ పంపింది. గుండె వేగంగా కొట్టుకుంది. శరీరంలో జ్వర తీవ్రత లాంటిది. కారులో కూర్చుని, చేతులు రెండూ తలపై పెట్టుకుని, వ్యథనో, ఆందోళనో, లేదా ఇంకా తగ్గని కోప తీవ్రతో: తలను, చేతులతో అట్లాగే పట్టుకుని, అతనికి కను రెప్పలు మూత పడ్డాయి. క్షణాల్లో గాఢమైన నిద్ర అతన్ని పూర్తిగా ఆక్రమించుకుంది.

''ఒంట్లో బాగా లేదా?''

ఎవరిదో అమ్మాయి గొంతు, అతని చెవులకు దగ్గరగా.గుసగుసగా వినిపించింది. తలపైకెత్తాడు. పక్క సీటులో ఆమె, అతని ముఖంలోకి, ఆత్రుతగా చూస్తూ. విశాలమైన, మార్మికమైన ఆమె కళ్ళు, అతన్నే చూస్తున్నాయి. ఆ కళ్ళలో అనంతమైన వెలుగు, రెండు స్ఫటికాల్లా మిల మిల లాడుతూ.

అతను కోపంలో ఏదో అరిచాడు. అతనికే వినబడలేదు.

''ముఖం బాగా పాలిపోయి ఉంది'' అంది, దిగులు గొంతుతో. అతను, ఆమె వైపు కోపంగా చూశాడు. చల్లటి, మృదువైన గాలి, వాళ్ళను స్పృశించింది. ఆమె ముఖం చుట్టూ, వెలుగు లాంటిది 'ఆరా' లాగా, ఆమె ఈ పరిసరాలకు సంబంధించని మనిషిలాగా:

ఆమె, అతని కళ్ళలోకి సూటిగా చూసింది. వింతగా, ప్రత్యేకంగా ఉన్నాయి ఆ కళ్ళు. ఆ కళ్ళలో మెస్మరిజం లాంటిదేదో ఉంది. ఆమె ముందుకు వంగి, అతని జుట్టు నిమురుతోంది. అచ్చం, వాళ్ళ అమ్మలాగే.

''మనం, మళ్ళీ కలుసుకోకపోవచ్చు. కానీ మానసికంగా ఎంత దగ్గరయ్యామో, కదూ'' అంది. ''ఇటు చూడు, నా వైపు....''

ఉలిక్కిపడి కళ్ళు తెరిచాడు. పక్కనే ఆమె కూర్చున్న ఫీలింగ్. కారంతా ఆమె జ్ఞాపకాల వాసన.

''ఇదంతా ఒట్టి కల మాత్రమేనా?'' అని అనుకున్నాడతను.

★

రచయిత సెల్ : 94412 78189